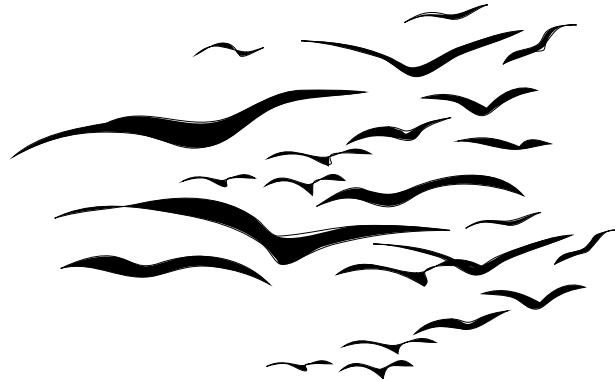

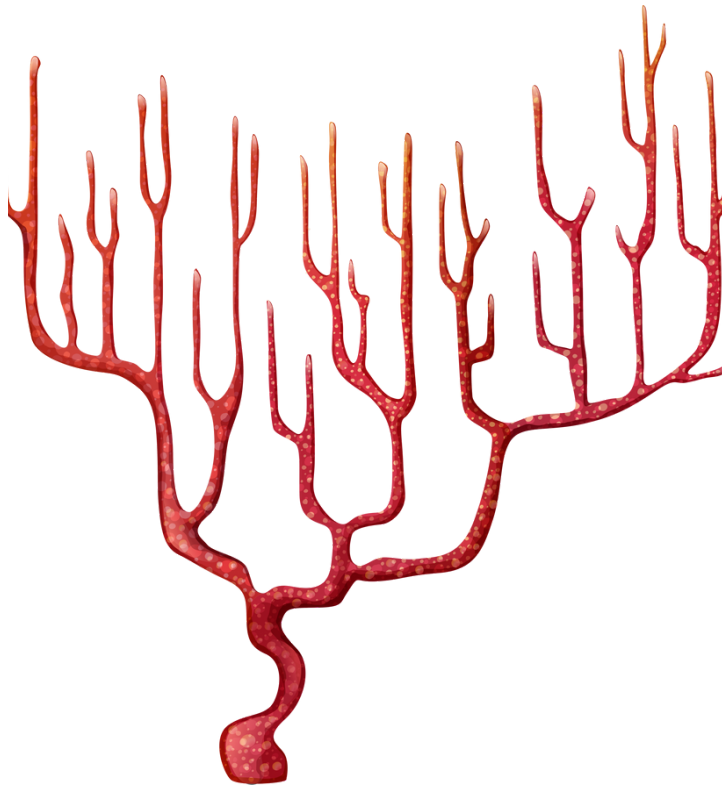
2.3 Istorijų pasakojimas

B. Pasakojimas apie Sovijų

Sovijus buvo žmogus. Pagavęs šerną, išėmęs iš jo devynias blužnis, jis davė jas savo pagimdytiems iškepti. Tiems jas suvalgius, supyko ant gimusiųjų iš jo, bandė nužengti į pragarą. Pro aštuonerius vartus [praeiti] negalėjo, pro devintus savo norą patenkino, padedamas savo pagimdytojo, kitaip tariant, sūnaus. Broliams ant šio supykus, [šis] išsiprašė jų, kad nueisiąs ir suieškosiąs tėvą. Ir atėjo į pragarą. O tėvui su juo pavakarieniavus, padarė jam guolį ir palaidojo jį žemėje. Rytą atsikėlus, paklausė jo, ar gerą atilsį turėjo. Tas jam sudejavo: „Ak! Kirminų ir šliužų ėdamas buvau.“ Vėl rytojaus dieną padarė jam vakarienę, įkėlė jį į medį, ir paguldė ten. Rytą paklausė, tasai tarė: „Bičių ir daugybės uodų ėdamas buvau, aiman, kaip sunkiai miegojau!“ O kitą dieną padarė didžiulį laužą ir įmetė jį į ugnį. Rytą jo paklausė, ar gerai pailsėjo. Jis atsakė: „Kaip kūdikis lopšy saldžiai miegojau!“

Rita Repšienė „Sapno metafizika“

Pasvarstykite, kodėl pomirtinio gyvenimo įsivaizdavimas ir samprata – tokios svarbios pasaulėžiūros dalys?